

13. februar 2017

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Synes godt (

Total Recall

Tekst |

Print denne side |

Send som email ([mailto:?](mailto:?subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Total%20Recall&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20srecall-3%2F)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Total%20Recall&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20srecall-3%2F)

Det er generelt svært at sige ret meget pænt om Len Wisemans udgave af Total Recall, men man kan heller ikke sige ret meget for alvor grimt om den. Den er nemlig uendelig ligegyldig.

En af de bedste actionfilm fra 1990'erne er Paul Verhoevens **Total Recall** (<http://www.planetpulp.dk/?p=20915>), der som de fleste ved er baseret på en novelle af science fiction-koryfæet Philip K. Dick, **We Can Remember It For You Wholesale** (<http://www.planetpulp.dk/?p=20904>), fra 1966.

Verhoeven-filmatiseringen, der havde Arnold Schwarzenegger i hovedrollen, var kun løseligt baseret på Dicks novelle, men bibeholdt nogle af novellens mest fascinerende aspekter – bl.a. hvordan vi kan skelne mellem drøm og virkelighed – og pakkede

dem ind i en god omgang ramasjang, fyldt med Verhoeven-trademarks som satire og ultravold.

Knap 20 år efter Verhoevens film, fik nogen den lyse idé, at det da måtte være på tide med en ny filmatisering af novellen, og i 2009 kom det frem, at Kurt Wimmer (**Sphere** (<http://www.planetpulp.dk/?p=9737>), **Equilibrium**) skulle skrive manuskriptet. Senere kom Mark Bomback (**Live Free or Die Hard**) også ombord som forfatter.

Året efter blev Len “Underworld” Wiseman hyret som instruktør, og selvom Arnie efter sigende skulle have været interesseret i at gentage rollen som Douglas Quaid, endte rollen med at gå til Colin Farrell med Kate Beckinsale og Jessica Biel i de to væsentlige kvinderoller og Bryan Cranston som skurken.

Genindspilning snarere end nyfilmatisering

Den nye **Total Recall** fik premiere i 2012, og det stod da lysende klart, at der snarere var tale om en genindspilning af Verhoevens film end en nyfilmatisering af Dicks novelle. 2012-udgaven indeholder f.eks. en række elementer, der ikke findes i Dicks novelle, men blev opfundet til Verhoeven-filmen – bl.a. Jessica Biels rolle Melina, skurken Coahaagen og flere andre.

2012-udgaven følger også navnene fra Verhoeven-filmen. Hovedpersonen i Dicks novelle hedder Douglas Quail og hans kone hedder Kirsten; i Verhoevens film hedder hovedpersonen Douglas Quaid og hans kone Lori. Det gør de også i 2012-udgaven.

Og sådan kunne man fortsætte. Alt dette blot for at understrege, at der her vitterligt er tale om en remake og ikke en filmatisering af novellen.

Selvfølgelig er der også forskelle. Mens den konkrete handling i Wisemans 2012-udgave i store træk også følger Verhoevens 1990-udgave frem for novellen, er der enkelte nye elementer i Wisemans film.

Således er hele den del af plottet, der i Verhoevens film handler om Mars, ændret i Wisemans film, så hele handlingen foregår på Jorden. Kolonien, som skurken Coahaagen forsøger at undertrykke, er nu ikke længere Mars, men det tidligere Australien, nu blot kendt som “Kolonien”, mens Den Britiske Føderation, det tidligere Storbritannien, er kolonimagten.

De to områder er de eneste beboelige tilbage på Jorden efter en altødelæggende kemisk krig, og Den Britiske Føderation bruger Koloniens indbyggere som billig arbejdskraft. De bliver fragtet frem og tilbage via en tunnel, der er ført direkte igennem Jordkloden, kaldet “Faldet”.

Fabriksarbejder eller hemmelig agent

Fabriksarbejderen Douglas Quaid (Farrell) bor i Kolonien sammen med sin smukke kone Lori (Beckinsale). Quaid har tilbagevendende mareridt og en fornemmelse af, at der er noget galt med hans liv.

En dag opsøger han firmaet Rekall, der tilbyder oplevelser i form af implanterede minder. Der er kun én regel: Man må ikke bede om at få implanteret et minde om noget, man faktisk har gjort; så kortslutter hjernen.

Quaid vælger en populær fantasi om at være hemmelig agent, og Rekall-teknikeren skal lige til at implantere mindet, da han pludselig stopper: I sidste øjeblik opdager teknikeren via en dingnot, at Quaid rent faktisk har været hemmelig agent, og inden den forvirrede Quaid kan nå at sige hverken buh eller bæh, myldrer det ind med tungt bevæbnede politifolk, der går til angreb.

Quaid reagerer instinktivt og dræber hele gruppen af politifolk, og så tager han ellers benene på nakken. Herefter må Quaid prøve at stykke sammen, hvad der er sket. Er han virkelig en hemmelig agent, der har fået sin erindring slettet og en ny identitet implanteret?

Tager sig selv virkelig alvorligt

Mere af handlingen er der ingen grund til at afsløre. Hvis du ikke har set Verhoevens **Total Recall** skal du ikke have spoleret fornøjelsen, og hvis du har set den, ja så ved du udmærket, hvad der herefter sker. Så tæt op ad Verhoevens film ligger Wisemans nemlig rent plotmæssigt.

Der hvor de to film for alvor er anderledes er i tonen. Hvor Verhoevens film både indeholder instruktørens næsten patenterede satiriske elementer og en meget solid portion humor, er Wisemans film blottet for begge dele.

Wisemans **Total Recall** tager sig selv virkelig alvorligt, uden at det står helt klart, præcist hvad det er, der skal tages så alvorligt. Det er ikke fordi filmen bærer rundt på nogle virkelig seriøse, aktuelle budskaber, hvis man lige ser bort fra den indlysende, at kemisk krigsførelse er en virkelig dårlig idé.

Derfor fortaber den grundlæggende fine idé om de implanterede minder og spørgsmålet om identitet, der også var centrale i Verhoevens film, sig i humorforladte actiontableauer, der nok er flotte, men som også er koldt og passionsløst udført.

Kold og passionsløs

Det er hele filmen faktisk: Kold og passionsløs med en række personer, man aldrig kommer til at kere sig om og derfor i bund og grund er ret ligeglade med om lever eller dør.

Det er ikke fordi, hverken Colin Farrell, Kate Beckinsale, Jessica Biel eller Bryan Cranston er dårlige – ej heller Bill Nighy som oprørslederen Matthias. Men der er heller ingen af dem, der virker

som om, de har haft det sjovt med at lave filmen.

Hvor Verhoevens film var en kulørt actionbasker med kække oneliners, er Wisemans bud en strømlinet, metalgrå sag, der er klinisk renset for rappe replikker – ja faktisk klinisk renset for virkelig god dialog.

Og gode idéer er heller ikke noget, manuset løber over med: Coahaagens plan om at bruge en hær af robotter til at invadere Kolonien minder således lidt vel meget om noget, vi har set i en galakse langt, langt borte (Cohaagen er endda kansler i denne udgave), og robotterne i sig selv minder konceptuelt ret meget om RoboCop (de er primært politirobotter).

Helt generelt hænger der over hele filmen en fornemmelse af, at man har set det hele før – og her tænker jeg ikke på selve hovedplottet, men mange af enkelthederne. Det virker lidt som om, manuskriptforfatterne kreative brønd er løbet tør.

Så nytter det ikke meget, at Wiseman og co. forsøger at score lidt billige point på referencer til Verhoevens film, bl.a. ved at inkludere kvinden med tre bryster. For det første får det bare seeren til at længes efter Verhoevens film; for det andet giver det ikke megen mening, da der på intet tidspunkt i 2012-udgaven omtales mutanter, hvad der jo er rigeligt af i 1990-udgaven.

Production designet er unægtelig flot, og der er nogle få ret gode science fiction-idéer – bl.a. et telefonimplantat – men det stedvist virkelig stemningsfulde miljø, særligt i Kolonien, udnyttes aldrig optimalt.

Destilleret vand

Det er generelt svært at sige ret meget pænt om Len Wisemans udgave af **Total Recall**, men man kan heller ikke sige ret meget for alvor grimt om den.

Den er jo netop ikke rædselsfuld – havde den så bare været det! I stedet er den bare så uendelig ligegyldig. Som et filmisk svar på destilleret vand: Harmløs, men også uden smag og karakter. Se eller gense Verhoevens mesterværk og glem denne her.

Titel: Total Recall

Instruktør: Len Wiseman

Manuskript: Kurt Wimmer & Mark Bomback

Cast: Colin Farrell (Douglas Quaid / Cole Hauser), Kate Beckinsale (Lori Quaid), Jessica Biel (Melina), Bryan Cranston (Cohaagen), Bill Nighy (Matthias)

Producere: Toby Jaffe (producer), Neal H. Moritz (producer), Ric Kidney (executive producer), Len Wiseman (executive producer)

Foto: Paul Cameron

Klip: Christian Wagner

Musik: Harry Gregson-Williams

Spilletid: 118 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

Undertekster: Dansk, svensk, norsk, finsk, engelsk, hindi
Produktionsland, år: USA/Canada, 2012
Produktionsselskaber: Total Recall, Original Film, Prime Focus, Rekall Productions
Distributør (DVD): Universal
Udgave/region: 2

Stikord: Filmatisering (<http://www.planetpulp.dk/?p=2268>), Remake (<http://www.planetpulp.dk/?p=4356>)

Anmeldt i nr. 136 | 13/02/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43463)

Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar

Navn

E-mail

Websted

Skriv kommentar